

CELÝ MŮJ ŽIVOT VLASTNĚ KDYSI OVLIVNILA BABIČKA

Říká v rozhovoru archeoložka Jihočeského muzea Zuzana Thomová. Kdyby jí babička nevyprávěla o zatím neúspěšném hledání hrobu húnského vojevůdce Attily, zřejmě by se její profesní kariéra ubírala úplně jiným směrem. „Moje babička byla Maďarka a její barvitě příběhy o tom, že Attilův hrob někde v údolí delty řeky Tisy v sobě skrývá velké množství zlata, stříbra a drahých kovů, mě vlastně provázely celé dětství a probouzely fantazii“, přiznává drobná blondýnka, která se upsala právě zkoumání hrobů. Ten Attilův zatím bohužel ale nenašla. Ale touha objevovat tajemství těch středověkých v ní zůstala. Tvrdí, že kdyby nebylo archeologů, tak by vlastně neexistovala obrovská část historie, protože ta zaznamenaná v písemných pramenech není.

Jít si za svým dětským snem se asi nepodaří každému.

Původně jsem sice chtěla být baletkou, ale touhu stát se archeoložkou jsem v sobě měla od páté třídy. Nebylo to jednoduché. Po studiu gymnázia jsem si musela počkat ještě asi čtyři roky, než jsem nastoupila na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy. Neměla jsem totiž ten správný rodinný politický profil. Na druhé straně jsem si zase vyzkoušela práci v pekárně, kde dnes stojí obchodní centrum IGY. Na lince jsem rozmazávala mák do špiček a mohla být při tom součástí úžasné obohacujících diskusí. Pracovali tam totiž lidé, kteří kvůli svým politickým názorům nikde jinde práci nesehnali. Pak jsem byla na různých pozicích v českobudějovické nemocnici, od uklízečky až po administrativu, a nakonec mi to přijetí na archeologii díky ministerskému odvolání vyšlo.

Říká se, že nic není náhoda. Tehdy vás studovalo v ročníku celkem osm a Vy jste si hned vybrala životního partnera.

Je pravda, že my jsme se seznámili už při přijímacích zkouškách, protože jsem si od něho půjčila noviny. Pak jsme spolu bydleli i na koleji, a protože jsme měli shodné názory na archeologii, politiku i život, tak jsme se nakonec v roce 1993 vzali.

On, Slovák, za mnou přišel do Českých Budějovic a nastoupil jsme do Památkového ústavu. Tehdy archeologové sídlili v bývalém morovém špitálu, kde byly malé kanceláře s otevřenými dveřmi, a kolegové si mysleli, že se stále hádáme. Ne, to jsme si jen vyměňovali rozdílné názory na naši práci.

Foto: P. Zikmund

Vy se věnujete průzkumům hrobů ze středověku a raného novověku. Někdo by řekl, že je to morbidní téma. Navíc okolo sebe máte rozložené v kanceláři papíry, protože Vaše dizertační práce je právě o pohřebních rituálech.

Víte, my dnes tak trochu vytlačujeme smrt z našich myslí, a když někdo zemře, tak je to pro jeho okolí opravdu stresující okamžik. Ve středověku tomu ale tak nebylo. Ti lidé žili s vědomím, že smrt přijde, a chtěli, aby byla dobrá. Prostě to brali jako přerod ze života do království nebeského. Nebo také měli strach, že přijdou do pekla. Je zajímavé sledovat, že až někdy počátkem 18. století si lidé třeba do testamentů dávali, že chtějí být pohřbeni se svou rodinou. To v raném středověku nebylo. Ani to místo nebylo vlastně označeno. To se dělo právě až v raném novověku. My ale dnes i u těch dávných nálezů dokážeme určit, jakou chorobou ten člověk trpěl, jakou měl stravu, jestli těžce pracoval. Ale bohužel nevíme, kdo to je, jak se jmenoval.

Měla jste profesně obrovské štěstí, že jste byla u zajímavých nálezů a také pohledů do opravdu dávné minulosti. Dokonce jste mohli nahlédnout do krypty Vyšebrodského kláštera, kde měl být pohřben Petr Vok.

Musím poděkovat Vyšebrodskému klášteru, který nám to nahlédnutí speciální kamerou umožnil. My jsme nejprve tu hrobku museli najít a přesně ji vyměřit. Těžko jsme mohli vyvrtat v podlaze deset otvorů. Nakonec se opravdu podařilo dutinu zaměřit a poprvé díky té kameře nahlédnout do míst, která byla od smrti Petra Voka uzavřena. (pokračování na straně 2)

Líbí se mi jedno přísloví, které říká, že mládí se živí sněním, stáří vzpomínkami. Jak i čísla mého věku jdou nahoru, stále víc mu dávám za pravdu. Navíc, moje babička Justýna vždycky tvrdila, že vzpomínky jsou jako cihly, z kterých si stavíme svůj vysněný dům. A když vzpomínala na všechno, co prožila, snažila se i na těch nepříjemných najít něco úsměvného a optimistického.

I kvůli tomu jsem měla ráda léto, kdy jsem k ní jezdila na prázdniny. Sedávaly jsme spolu na lavici před školou, kde byl dědeček ředitelem malotřídky, a ládovaly se ještě teplým borůvkovým koláčem s drobenkou. Byla to jakási sladká náplast na komáří štípance, které jsme si bohužel společně s borůvkami přinesly z lesa. K mým letním vzpomínkám patří i chuť temně červených třešní srdcovek, které jsem si směla natrhat na zahradě ze žebříku. Zatímco se maminka děsila, že spadnu, babička ji uklidňovala, že nahoru přece nepoletím a dole mě najdou... Nespadla jsem, protože ta její důvěra mi dodávala klid.

Mnohokrát jsem si pak v dospělosti na její slova vzpomněla, když jsem občas byla blízko nějakého pádu. A snažila jsem se tohle poselství předat svým dcerám a předávám ho i vnoučatům. Věřím totiž, že vzpomínky na to dobré se pro nás mohou stát záchrannou sítí. I proto tvrdím, že ono léto pod babiččinou třešní budiž pochváleno. Darovala mi víru v sebe samotnou.

Myslím, že i vy ve chvílích, kdy čtete tyto řádky, v sobě najdete vzpomínky, které vás pohladí po duši. Věřím, že vás zahřejí stejně jako paprsky letního slunce. Jen se nebojte alespoň na pár okamžiků vystavit jim tvář. A také svoje srdce.

Mirka Nezvalová

Nahlížení do minulosti je pro nás laiky zvláštní. Jaký je to pocit pro archeologa?

Vzhledem k tomu, že Rožmberkové byli hodně známý rod, tak jsme ho znali z písemných pramenů. Ve chvíli, kdy se na ně začnete dívat jako na lidi, kteří zemřeli a byli pochováni v hrobce, najednou k nim získáváte úplně jiný vztah. Je to trochu podobné, jako když mi prošly rukama kosti budějovických měšťanů a lidí, kteří byli pochováni na budějovickém Piaristickém náměstí nebo tady u svatého Mikuláše. Najednou se prostě začnete dívat na historii těch míst úplně jinak, než když ji znáte jen z těch písemných pramenů. A to je ten případ, kdy nám ti dávno pochovaní lidé najednou začnou být víc blízcí.

Podzemí českobudějovického Piaristického náměstí se Vám otevřelo dokonce několikrát.

Ano, třikrát. Když se kompletně opravovalo v roce 1993 až 94, kdy u toho byli kolega Miliťký i můj manžel. Tenkrát vyzvedli zhruba tři stovky hrobů někdy z 13. století a snad i ještě před založením města. Já už jsem potom dělala archeologické výzkumy v letech 2016 až 2017, kdy se instalovaly podzemní kontejnery a do pivnice Solnice se přiváděly trubky, kterým jsme pracovně říkali pivovod. Našli jsme tam množství jednotlivých pohřbů a také jsme zachytili okraj hromadného hrobu někdy z poloviny 17. století. Vlastně se vztahoval k tehdejší morové epidemii.

Pak se ale objevila šance, že jste narazili na hrobku Jindřicha Libraria, což byl první převor dominikánského kláštera a také i zpovědník Přemysla Otakara II., zakladatele Českých Budějovic.

Skutečně na krabičce, kde byly kosti uloženy, se objevilo jeho jméno. Bohužel to se nepotvrdilo, ale při druhé fázi výzkumu, která se teprve bude prezentovat, se našlo několik jedinců, kteří byli pohřbeni v době založení města, a je tam i jeden pohřeb, který by se dal přiřknout Jindřichu Librariovi. Takže se nechme překvapit. Archeologické výzkumy jsou totiž mimo jiné důležité tím, že přinesou nové poznání o tom konkrétním místě.

Objevitelé pyramid v mnoha případech neměli štěstí v dalším životě. Prostě nepřežili. Nemáte strach?

Strach sice nemám, ale pověsti jsou různé. Říkalo se, že kdo nějak poruší klid Rožmberků, do roka zemře. Nedestructivní výzkum té hrobky jsme začali před patnácti lety a dodnes jsme všichni naživu. Taky se tradovalo, že Rožmberkové v hrobce sedí na trůnu a kralují dál. Asi i tohle byl takový barokní výmysl Bohuslava Balbína, který měl možná odradit lidi, aby se nesnažili do hrobky dostat. Naopak, já mám pocit, že nám v tom objevování tajů jejich hrobky Rožmberkové fandí.

Když bylo v minulosti člověku padesát, tak už to byl vlastně stařec nad hrobem.

To je pravda. Ve středověku to byl pro muže věk hodně vysoký. Mnohé ženy se ho nedožily vůbec, protože umíraly často při porodech. Dokonce bych řekla, že tam se o průměrném věku hovoří jen do pětatřiceti let. A pokud bylo někomu třeba šedesát, tak to byl kmet, k němuž všichni chodili pro rady.

Když archeolog nahlédne do neprobádaného podzemí, může se dočkat nějakého překvapení?

Přiznám se, že mě asi nejvíc překvapilo, že když jsem poprvé vstoupila do podzemí v katedrálním kostele sv. Mikuláše, tak to bylo velice zvláštní. Hlavní krypta pod presbýteriem poskytovala možnost stát vzpřímeně a bylo tam několik sloupů v zaklenutém prostoru. A těch asi padesát pohřbů nebylo v rakvích, ale na pohřebních prknech. Dalším překvapením bylo nahlédnutí do rožmberské hrobky ve vyšebrodském klášteře. Ovlivnění Bohuslavem Balbínem jsme čekali honosnější prostor i rakve a více sarkofágů. Dokonce jsme váhali, jestli jsme opravdu v té hrobce. Ale byl to ten prostor, který popisoval už rožmberský kronikář Václav Březan. Prostě takový sklípek.

Při archeologických výzkumech jste našli spoustu kostí. To znamená, že je prozkoumáte a pak vrátíte zpátky, a třeba na Piaristickém náměstí teď na nich stojí Solnice?

V žádném případě. Většinou ten archeologický materiál, pokud to jde, vyzvedneme a po všech analýzách a prozkoumání antropologem je znovu pohřbíme. Třeba ostatky od kostela sv. Mikuláše jsme pohřbili dohromady ve spolupráci s děkanstvím a pan děkan Mareš půdu na Staroměstském hřbitově U Trojice předtím vysvětil.

Předpokládám, že k Vaší pracovní výbavě nepatří jen ono archeologické kladívko...

Velmi důležité jsou holinky, protože staví se v létě i v zimě a archeologové před začátkem těch staveb místo nejprve prozkoumají. Výhodou je, že dnes už máme k ruce techniku a v létě také brigádníky nebo studenty, kteří se chtějí něčemu přiučit. Ale my musíme být přítomni rovněž. Odkrývají se jednotlivé vrstvy a vy musíte být u toho, abyste věděli, co kam patří. Nalezená keramika, mince a další nálezy. Vše se převezde do Jihočeského muzea do depozitářů nebo konzervátorských dílen k ošetření, případně ke slepení keramických zlomků... Pak se musí napsat nálezová zpráva, která je rovněž nesmírně důležitá.

Vy ale kromě nahlížení do dávné minulosti musíte žít i přítomností, k níž patří návštěvy maminky v Domově pro seniory.

Zuzana Thomová

Narodila se v roce 1966 v Pelhřimově a vyrůstala v Českých Budějovicích. Zde také navštěvovala gymnázium, v roce 1992 absolvovala Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, obor archeologie. Pracovala jako archeolog v Památkovém ústavu a v Jihočeském muzeu, kde působí i v současnosti. Je autorkou a spoluautorkou řady výstav, odborných publikací a monografií. Specializuje se na pohřební ritus ve středověku a novověku. Ve městě realizovala celou řadu záchranných archeologických výzkumů, podílela se na průzkumu Rožmberské hrobky ve Vyšším Brodě a na průzkumu ostatků svatých. Je vdaná, manžel je také archeolog, který se v současné době věnuje politice.

To je pro mě velmi citlivé téma. Oba s manželem máme časově náročnou profesi a nebylo prakticky možné, abychom mamince zajistili náležitou péči v domácím prostředí. Ona je sice fyzicky zdravá, ale podepisuje se na ní vysoký věk s tím, že potřebuje stálou péči. To se podařilo skloubit v tomto českobudějovickém domově Máj. Kdybychom jí teď řekli, že se o ni budeme starat doma, tak by už řekla, že nechce. Cítím při denních návštěvách, že je tam opravdu spokojená.

Máte ještě nějaký svůj velký sen?

Jasně. Přece najít ten Attilův hrob.

Děkuji za rozhovor.

Mirka Nezvalová

Mýma očima

Usměvavá štíhlá blondýnka má v kanceláři fotografii s nynějším papežem, kdy se s ním potkala spolu s českobudějovickou delegací ve Vatikánu. Zázitek přirovnává k momentu, kdy poprvé prostřednictvím kamery nahlédli do hrobky Petra Voka. Netají se tím, že ji baví cestování, domluví se španělsky a anglicky, ale nejvíc ji nabíjí centrum Českých Budějovic. I proto se sem s mužem do jednoho z historických domů nedávno přestěhovali.

CENTRUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB DOMUS

Místo, kde je vždy někdo na blízku...

Naše dny jsou veselé, zalité sluncem a dobrou náladou. I když někdy přijde déšť, máme z něj radost, pročistí vzduch i zalije naši zahrádku. Občas vyjdeme na vycházku do okolí, hodně času však trávíme venku na naší milované terase nebo v zahradě. Hrajeme zde venkovní kuželky a Pétangue, v květnu jsme vysazovali kytičky do našich mobilních záhonů. Skvěle jsme se také bavili při smažení „vaječiny“ a slavnostní náladu nám vykouzlila májová pobožnost.

Novou aktivitou je zooterapie, která k nám přivádí nejen pejsky a kočičky, ale i králíčky, kachničky a housátka. Uvnitř hrajeme bingo a jiné společenské hry, hod na kříž, cvičíme s barevnou plachtou, tvoříme z papíru. Rádi si posedíme při kávě v naší „kavárně“ a nezapomínáme slavit i naše narozeniny. S chutí si dáme ovocné smoothie, s přípravou nám samozřejmě pomáhají naše pečovatelky a aktivizační pracovníce. S naším fyzioterapeutem probíhají rehabilitace, procvičujeme tělo, protahujeme se a nezapomínáme ani na cvičení paměti. K tomu nám pomáhá trénink kognitivních funkcí a jemné motoriky. Buďte v obraze a sledujte nás na

našich webových stránkách www.cssdomus.cz ve fotogalerii.

A až budete číst tento sloupek, tak budeme s největší pravděpodobností plánovat již tradiční zářijovou zahradní slavnost.

Pěkné léto.

Jana Mrázková

Odpočinek na terase

Sportovní dopoledne

Sportovní dopoledne

Sportovní dopoledne

Májová pobožnost

Vycházka po okolí

Slunění na terase

Zooterapie

Házení na kříž

CENTRUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB EMAUSY

Místo, kde se stále něco děje...

13. června se konala tradiční zahradní slavnost. Vystoupil kytarový orchestr Konzervatoře České Budějovice pod vedením paní Vilmy Manové, dirigoval František Lukáš. Bylo to krásné vystoupení, za které moc děkujeme.

Jsmeme velmi rádi, že se můžeme opětovně potkávat se studenty Česko-anglického gymnázia a že za námi docházejí dobrovolníci. Pravidelně se setkáváme s našimi

harmonikáři a za jejich doprovodu si rádi zazpíváme, to se vždy vracíme do našeho mládí a zpíváme oblíbené písničky. Také společně slavíme narozeniny. Speciální posezení pro nás nechal připravit pan Ing. František Štrob: podávaly se grilované speciality, dezerty, nechybělo pivo a báječná káva. Všichni si to skvěle užili.

Nadále v rámci nejrůznějších aktivit prověřujeme paměť a jemnou motoriku.

Hodně času nyní trávíme venku a užíváme si teplých letních paprsků.

Fotoreportáže z našich aktivit najdete na našem webu www.cssemausy.cz ve fotogalerii.

Děkujeme všem, kteří nás podporují – rodinám, přátelům, dobrovolníkům. Velmi si toho vážíme.

Martina Primaková

Zahradní slavnost

Zahradní slavnost

Zahradní slavnost

Zahradní slavnost

Zahradní slavnost

Posezení

Posezení

Posezení

Posezení

Posezení

DOMOV SENIORŮ VYSOKÉ MÝTO

Péče s dobrou adresou...

V květnu natáčel v našem Domově Vojtěch Konečný, student režie pražské FAMU, krátký film „Doprovázení“. Hlavními protagonisty filmu byly všem známé tváře herců Petra Kostky, Veroniky Jeníkové a Hany Frejkové. Byla to pro nás zajímavá zkušenost a setkání s herci bylo velmi příjemné. Těšíme se, až budeme mít možnost celý film zhlédnout.

Další milou událostí byl krásný koncert pro paní Zdenu, který se uskutečnil díky Ježíškovým vnučatům. Děkujeme kapele Kapka. Velkou radost nám udělaly naše děti z mateřské školy Pod Smrkem, které za námi přišly na návštěvu. Společně jsme vyrobili barevné ptáčky, děti a paní učitelky si pro nás připravily

krásné vystoupení v krojích. Na konci dubna k nám přiletěly čarodějnice, měly nádhernou garderobu. Zapomenout nesmíme ani na pravidelné návštěvy našeho psího kamaráda George s jeho páníčkem.

My jsme několikrát navštívili cukrárnu Berenika, jejíž káva a zákusky nemají konkurenci. My si ale také umíme dělat radost sami, třeba tím, že si pochutnáme na vlastnoručně usmažených palačinkách. A teď se třeba těšíme na letní grilování. A na co se těšíte vy? Nevíte? Hledejte inspiraci na našem webu www.dsvysokemyto.cz ve fotogalerii. Pěkné léto.

Bohdana Turková

Focení z natáčení

Focení z natáčení

Focení z natáčení

Čarodějnice

Canisterapie

Kapela Kapka pro paní Zdenu

Návštěva cukrárny

Palačinky

Návštěva dětí z MŠ Pod Smrkem

Návštěva dětí z MŠ Pod Smrkem

VILA MARIE VYSOKÉ MÝTO

Denní stacionář je otevřen, velmi rádi přivítáme i nové uživatele. Jakékoliv dotazy vám ráda zodpoví naše sociální pracovnice.

Pronájem zdravotnických pomůcek je v provozu, v případě zájmu nás prosím kontaktujte telefonicky nebo e-mailem.

Senior Point je veřejnosti k dispozici, můžete si zažádat o Senior pas nebo využít bezplatného právního poradenství. Kontaktujte nás e-mailem nebo telefonicky.

Kontakt:

Telefon: 724 009 603

E-mail: vilamarie@ledax.cz

Bohdana Turková

POMŮČKA: AREA, AVERZ, DE, CHOPOK, ITEN, SAUR, TO, VAD	KUS ZKR.	INICIÁLY ZPĚVAČKY PILAROVÉ	OTÁZKA 2. PÁDU	SMUTEK		TÉCŤ PRYČ	PŘEDLOŽKA	OSTROV V TICHOMŮŘÍ		PRAŽSKÝ PODNIK	DRUH PTÁKA	INICIÁLY ZÁVODNÍKA ENGEHO	ZPĚVNÍ HLAS		OPĚT	3. DÍL TAJENKY	PŘIBLIŽNĚ	
SUŠENKA						SPZ OPAVY			ODPLATA 2. DÍL TAJENKY								ZÁVODY PRŮMYSLOVÉ AUTOMATIZACE ZKR.	
KRÁTKÝ TV VSTUP						LICITÁTOR ČÁST SVÍČKY											SÍDLO ČICHU POSMĚŠEK	
	KONČETINA	100 LITRŮ 1. DÍL TAJENKY										ZAPÁCHAJÍCÍ ZVÍŘATA HUMANITÁR. ORGANIZACE						
SNESITELNĚ							JMÉNO HER. CHÝLKOVÉ JEHLIČNATÝ STROM						PŘÍPONA ŽEN, PŘÍM. VERDIHO OPERA				CHEM. ZN. RADIA	
FRANCOUZSKÁ PŘEDLOŽKA			KOKAIN HOVOR. DRUH PSA HOVOR.				SKUPINA OBYDLÍ A PODOBNĚ ZKR.											ÚDAJ NA DO- PISE ZKR. BULHARSKÁ MĚNA
	INIC. HERCE KRAUSE CHEM. ZN. CÍNU					ZN. AUTOM. PRAČEK ZNAČKA AUDIOKAZET				MECHANICKÝ VÝCVIK VÁHA OBALU							SLOV. ZVRAT. ZAJMENO STÁT JIŽNÍ AMERIKY	
SVOBODNÍK ZKR.						STRÁDAT POŠTA ANGLICKY						UCHAZEČ ČESKÝ VÝROBCE DLAŽDIC						ZHOUBA
KAMSI							OBTÍŽNÝ HMYZ PRES						PŘEDNÍ STRANA MINCE NULA ANGL.					
	TANCOVAT SÍŤ ČERPAČÍCH STANIC						PÁDNOST MAGISTRÁT HL. MĚSTA PRAHY ZKR.											JMÉNO CHAČA- TURJANA PŘÍBUZNÁ
INICIÁLY HERCE ŠEVÍKA			TENKÝ POVLAK NĀRĀDÍ ANGLICKY				ŠOSATÝ KABÁT JEDNOTKA NAPĚTÍ											DRŽADLA ŮŘĀD ZĀSTAR.
VLASTNIT						NĀDOBY NA TEKUTINY CVIČEBNÍ ŮBOR				VRCH U TRĚBE- CHOVIC ČESKÝ HRAD							ŽIVNOST. REJSTRĀK ROČNÍ OBDOBÍ	
VSTUP						PATRON TĚSTO NA VÝROBU CHLEBA												OBĚZNĚ ASPIK
	AMERICKÉ MĚSTO NEW ??? VELIKĀNÍ						TEXTILNÍ TOVĀRNA AMERICKĀ UNIVERZITA						ZĀPĀSISTĚ VYDAVATEL TISKOPISU					
TĀNÍ MN. Č.							ČĀST MIKROSKOPU ZBĀBĚLEC EXPRES.											OPRĀŤ BANKROT
PŘITĀKĀNÍ			ZNAČKA ŠVĚDSKĚHO AUTOMOBILU LETADLA				MĀLÝ DÍL SLADKÝ ALKOHOL. NĀPOJ											ČĀSTI VOZU SLOVEN. TERĚNNÍ ZĀVOD
POVĚDĚV				TENCE PANENKA DĚTSKY						CITOSLOVCE CVRKĀNÍ PĹOCHA ANGLICKY								TEPRVE OPADĀNÍ
MĚSTO V KENI						SMRTELNĀ NEMOC ROLOVACÍ ZĀVESY					KĀRETNÍ TRUMF MĚSÍČNÍ MOŘE							SPRĀVNÍ JEDNOTKA
	STĀTNÍ POKLADNA NĀVŠTĚVNÍK						POPLACH SILNĚ PROVAZY						HORA V TĀTRĀCH STŘĚLNĀ ZBRĀN					
GEOMETRICKÉ TĚLESO							SMAŽ. PLĀ- TEK MĀSA AMĚR. POP. ZPĚVAČKA											KĀZĀŠSKĚ POHOŘÍ ČĀST BASNĚ
OZNAČENÍ MOUKY			ASIJSKÝ SOKOLÍK POSKYTO- VĀNÍ				ČĀST PRAHY 3 TÝKĀJÍCÍ SE SEV. STĀTU											UMĚLECKĚ PĀRY ŮPLNĚ
NĀDOBA NA PIVO						JMÉNO TĀNEČNICE VYSKŮČILOVĚ ŘĀDA KNĪŽNĚ				CIZÍ ŽENSKĚ JMÉNO OKOUSĀŤ (O ZVĚŘÍ)								DISKŮKEJ ZKR. TĀKTO NĀREČNĚ
ČĀST OBLIČĚJE						CHŮŤ AMĚRICKÝ HEREC JOHNNY ???					ŽELEZNIČNÍ CESTY EVROPSKĚ PENIZE							ČĀSTICE HMOTY
	MĚSTSKĀ DIVĀDLA PRAŽSKĀ ZKR. ŘĚKA V RUSKU STROMOVY POROST						ŠĹECHTIC BOL						MĀLĪŘ VĀCLĀV ??? KILOGRAM- METR ZKR.					NĀŘĪKĀŤ OBRNĚNÝ TRANSPOR- TĚR ZKR.
OMĹADINA							ČĀST VĚMENE ZNAČKA RADONU											
24 HODIN						MĚSTSKĀ ZELENĚ				VZĀCNÝ PLYN ZN. ĀR								KINGŮV ROMĀN
PĪSMENO ŘECKĚ ABECEDY						NĀPLNĚNĀ				UKĀZOVACÍ ZĀJMENO								NĀZEV ŘĪMSKÝCH 1000

Elbert Hubbard: „...tajenka“

Správné znění pošlete na adresu: **Ledax o.p.s., Riegrova 1756/51, 370 01 České Budějovice**. Obálku či korespondenční lístek prosím označte heslem „Ledax NOVINY“ a k Vaší adrese připojte i telefonní číslo, nebo pošlete na e-mail: **info@ledax.cz**, do předmětu napište „Ledax NOVINY“. Správné odpovědi budou slosovány a výherce obdrží **dárkový koš v hodnotě 500 Kč**. Uzávěrka bude 10. 8. 2022.

Tajenkou křížovky z 51. čísla Ledax NOVIN byl citát od Hyppokrata: „Koho neuzdraví léky, toho uzdraví příroda.“ Výherkyní se stala paní **Věra Kovářová z Jindřichova Hradce**. Výhru dárkový koš předala vedoucí střediska Pečovatelské služby Ledax v Jindřichově Hradci paní Zuzana Vobořilová. Za Ledax gratulujeme.

					4			9
7		9	1	3	2			4
	3							
		6	9	1			5	
3	8						7	1
	4			5	7	6		
							8	
6			8	7	1	5		2
4			6					

SETKÁNÍ KLUBU R51 PLUS

3. května 2022

3. května proběhlo setkání Klubu R51 plus, hostem byl profesor Libor Grubhoffer, ředitel Biologického centra AV v Českých Budějovicích. Přítomné přivítaly Ing. Irena Lavická, ředitelka pobytových služeb Ledax, a Ing. Eliška Hájková, ředitelka terénních sociálních a zdravotních služeb Ledax. Mirka Nezvalová, která setkání moderovala, zavzpomínala na povídání s paní Luisou Matouškovou, klientkou terénních sociálních služeb Ledax (rozhovor s paní Matouškovou vyšel v Ledax Novinách č. 48). Nechyběla ani oblíbená tombola.

7. června 2022

V podvečer 7. června se konalo letošní druhé setkání Klubu R51 plus. Moderátorka Mirka Nezvalová přivítala archeoložku Jihočeského muzea Zuzanu Thomovou, která povídala velmi zajímavě o českobudějovickém podzemí. Dalším hostem byl spisovatel Jan Voldřich, který představil svou knihu Příběhy ze šumavských chalup.

Příští setkání Klubu R51 plus se uskuteční v úterý 6. září 2022 od 17:30 hodin v Galerii R51 v Českých Budějovicích. Sledujte nás na webových stránkách www.ledaxsenior.cz.

E. Hájková s M. Nezvalovou

Libor Grubhoffer s M. Nezvalovou

Klub 7. června

Libor Grubhoffer s M. Nezvalovou

Klub 7. června

BLAHOPŘÁNÍ K VÝZNAMNÉMU JUBILEU PANU JANU JIRKOVI – OSLAVIL 100 LET

Srdečně blahopřejeme panu Janu Jirkovi k životnímu jubileu, 22. května oslavil 100. narozeniny. Pečovatelky střediska Ledax v Jindřichově Hradci předaly panu Jirkovi dárkový balíček.

Zuzana Vobořilová,
vedoucí střediska Jindřichův Hradec

VZPOMÍNKOVÉ SETKÁNÍ V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

V sobotu 9. dubna se konalo první vzpomínkové setkání pro pozůstalé. Za Domácí hospic Ledax velmi děkujeme všem zúčastněným a Salesiánské farnosti sv. Vojtěcha v Českých Budějovicích za pronájem prostor pro toto setkání.

Jan Michl

TY SE MNOU, JÁ S TEBOU – ROZKVETLÝ STROM

5. května jsme se mohli setkat po dlouhé době s dětmi z MŠ v rámci mezigeneračního setkání. Děti nás navštívily v Domě s pečovatelskou službou v Dačicích, přednesly nám ke Dni matek pásmo písniček a říkadel. Všichni jsme společně vytvořili rozkvetlý strom. Děti, děkujeme.

Květa Leitkepová, sociální pracovnice

LIDOVÉ PÍSNĚ A FANFÁRY OD ZUŠ TRUMPET COMPANY

19. května k nám do Domu s pečovatelskou službou v Dačicích zavítal trumpetový soubor základní umělecké školy Trumpet Company. Potěšily nás lidové písně a fanfáry v jejich podání. Byl to pro nás úžasný zážitek a těšíme se na příště.

Květa Leitkepová,
sociální pracovnice

BENEFIČNÍ KONCERT DĚTSKÉHO SBORU CANZONETTA PRO DOMÁCÍ HOSPIC LEDAX

Do posledního místa zaplněný sál kostela Českobratrské církve evangelické hostil před Velikonocemi českobudějovický **Dětský pěvecký sbor Canzonetta** pod vedením sbormistryně paní Petry Nové. Jako speciální host vystoupil v průběhu večera i herec, zpěvák a moderátor pan Lukáš Randák. V závěru o smyslu celé akce a poslání domácí hospicové péče pohovořila a za účast a podporu poděkovala paní Eliška Hájková, ředitelka Ledax o.p.s. Celý výtěžek z vydařeného benefičního koncertu putoval do veřejné sbírky na podporu Domácího hospice Ledax. Všem účinkujícím, návštěvníkům a dárcům ze srdce děkujeme a těšíme se na podzimní setkání.

Jan Michl

Dostaly se k vám Ledax NOVINY náhodou? Máte zájem o jejich pravidelné zasílání? Pokud ano, zašlete e-mail na adresu info@ledax.cz anebo zavolejte na 800 221 022.

Ledax NOVINY
ke stažení

Ledax NOVINY - Bulletin společnosti Ledax o.p.s. (Občasník – ročník XII). MK ČR E 19452.

Vydavatel a redakce: Ledax o.p.s., Riegrova 51, 370 01 České Budějovice

Vedoucí redaktor: Jana Grillová, redakce: Mirka Nezvalová, Jan Michl

Foto: archiv Ledax, Fotoface, archiv Zuzana Thomová, Petr Zikmund

Grafické zpracování: Daniel Kyncl

Jazykové korektury: Veronika Mrázová

Tisk: Tiskárna PROTISK, České Budějovice

Ledax

Společnost Ledax o.p.s. je
součástí skupiny DfK Group.